

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Socijalni ali liberalni?

— o. — Debata, katera vršila se je zadnji četrtek, petek in soboto v nemškem državnem zboru kot predhodnica podaljšane zakon u zoper socijaliste, rezala je brazde jako globoke! Prilika je bila preumestna in prezapeljiva, da ne bi vsaka stranka, braneč izimne določbe ali protiveč se njim, poudarjala svoje znano stališče in razvijala okrožje svojih nazorov, in ker je treba bilo razodevati temeljna načela in širna obzorja, postavljeni smo bili čitatelji teh Berolinskih govorov hipoma kot opazovalci na bojišče principov, prevažnih za človeško družbo, nje red in pravilen razvoj! Dandanašnje socijalno vprašanje, ki vsakemu opazujočemu srce napolnjuje z bojznijo, pred katerim se ne tresejo zastonj vladarski prestoli, katero preti z vulkanovo silo razdružiti drob evropski človeški družbi, to vprašanje vzemirjalo je v prošlem tednu nemške državne poslance, temu vprašanju iskale so njih razne stranke povoljnega odgovora. In za tega delj moralo nam je biti zadnje razgovarjanje o zakonu zoper socijaliste v Berolinu zanimljivo, vse naše pozornosti vredno.

Najglasnejše pa se je iz debate razlegalo dvojno izustilo kneza Bismarcka, kateremu je veliko bilo do tega, kar je tudi dosegel, da se mu namreč izročijo izimni povdji za socijaliste! Še velikokrat spominal se bode svet 9. dne t. m., ko je konservativcev vseh konservativcev, sam knez Bismarck izrekel besede: „Nepogojno priznavam jaz pravo do dela, za katero se bodem potezal, dokler na tem mestu stojim!“ Te besede se glasijo kakor ogovor junaškega vojskovodje do neštetih vojskinih trum socijalnega gibanja, in v tem tiči njih evropska važnost! Največji državnik sedanjega časa pridružil se je tistim mrmrajočim delavskim vrstam, katere so baš zavoljo odrekanega jim „prava do dela“ junija meseca 1848. leta prelile potoke krvi po ulicah Pariških! Brezobzirna moč kapitala, ki odločuje ceno delu, plačo delavcu, moč kapitala, ki v ugodnem trenutku porabi priliko, da na-se potegne, kar si je bila približala, da uniči delavčevo obrtnajo itd. — ona je bila pograbila veliko preveč žrtev, da bi si delavec ne bil stavil resnega vprašanja: Kaj bode

z mano, ako sem čedalje bolj zavisen od kapitala, ako se mu končno vreči moram na milost in nemilost v njegovo mrzlo naročje? In še nadalje se je bilo vprašati: Podjetje, katero je poprej opravljalo sto rok, opravi jih sedaj vsled velikih napredkov v tehniki in mehaniki deset, ali kje jaz po tem dobim dela, od katerega jedino morem živeti? Ali ni nobene rešitve? Ali nemam jaz pravice, da mi država da dela? Če ga pa sedanji pravni red dati ne more, ne zna, čemu nam je? — „Pravo do dela!“ — to je bilo bojno znamenje, katero je zbiralo Lasallove in Marxove delavske čete, to je bil kvas gibanju, ki se je razlilo po Evropi v strah celo maziljenim glavam, to je zastava, ki se bode premikala po bojiščih v časih bodočih! In sedaj pisalo se bode poglavje socijalne revolucije o voditelji konservativne Evrope, o knezu Bismarcku! V oči gled „socijalistovskim zakonom“ pregovoril je on nauk, da je mož, ki dela dobiti ne more, v pravici, zahtevati dela od države, katera mu ga je dati dolžna. Po pravici se sme trditi o posledicah tega principa, da so revolucijonarne! Govorimo o dolžnosti države, da ima skrbeti za delo, tedaj tudi pričakovati smemo, da država osnuje velika podjetja, ki bodo zatirala privatna vršila, da država organizuje narodno-gospodarsko delo, vso produkcijo. Kadar pa pridemo tako daleč, tedaj smo že na meji socijalnega demokratstva, komunizma, če ne celo socijalno-demokratske republike? Ne, tako daleč knez Bismarck ne misli zaiti! On sam zatrjuje, da je mej njegovimi in socijalno-demokratskimi težnjami vsaj toliko razlike, kolikor mej monarhijo in republiko. Njegov socijalizem ne bode demokratsk, republikansk, nego monarshik, aristokratsko-despoten!

Krivicu bi torej delali socijalni politiki kneza Bismarcka, ako bi, naglašujé njene simptome, ne omenjali, da duhoviti oče nemške države hoče absolutno kraljestvo podpreti s svojimi socijalnimi reformami, da bode on zatirane, a zbog svojega številna mogotne kroge le za tega delj podpiral, ker upa, da mu po tem ti krogi pomagajo ohraniti in okrepite samodržno moč kraljevske!

Ker pa veliki državni kancelar tudi sluti, da se bode pravi liberalizem na vse veke z vso svojo silo upiral proti tej njegovi praktični politiki, ki

ljudstvo svoje hoče z miloščino vaditi v zvestobi, za tega delj napovedal je liberalizmu srdit boj rekši: „Za svojo dolžnost smatram jaz, pobijati liberalizem do svojega zadnjega dibleja! Das ist meine Verfluchte Pflicht und Schuldigkeit als Diener des Kaisers!“ Ai s temi besedami oborožuje se železni kancelar proti mogotnemu sovražniku, proti prijatelju in zavezniku človeštva, kateri tudi je jedino v stanu zbrisati razločke mej četrtim stanom naše dobe in njegovimi tlačitelji! Nihče nam ne prisojaj, da imamo tu liberalizem v mislih, ob kateri se dandanes kakor ob prazno prsteno posodo potrkuje pri liberalcih nemških v Avstriji in v Nemčiji, kateri po jedini strani jemlje svobodo samo za-sé, po drugi pa jo trosi vsem, a baš s tem jo odteza velikemu delu! Liberalizem, ki je izražen v besedah „liberté, égalité, fraternité,“ ki so mu služili najblažji duhovi v človeštvu in ki je pripomogel dostojnosti človeški do veljave, svobodni volji do zmage, on je pravo solnce rasti človeške družbe, on bode tudi zagotovil delavcu sad njegovega dela v mirni državi! „Zgolovina se ne dá nazaj reformirati“ — izjavil je knez Bismarck. Tudi njegovemu veleumu se posrečilo ne bode, socijalno državo vzgraditi na temelji obsolutizma, ki ga je podrl liberalizem, tudi njega priživi izvestno pravi liberalizem, ki bode vzhodna stran socijalizmu.

Kaj torej? Socijalni ali liberalni? — Oboje!

Kraszewskega pravda.

Žalosten prizór daje glavna obravnava, ki se je v 12. dan t. m. pričela pred državnim sodiščem v Lipskem. Sivolas starček, izredno nadarjen a še izredneje plodovit pisatelj, ljubljenec svojega naroda, uzoren kot človek, kot pesnik in kot rodoljub, posajen je na zatožno klop zaradi zloč na izdaje. Dolgo se niti verovati ni moglo, da ima ta zatožba pristno podlago, temveč mislilo se je, da je Kraszewski žrtev podmitenih nemških „agents provocateurs“. Koliko je v tem mnenji resnice, je li stari poljski pesnik v istini krivega se storil izdaje, pokazala bode kolikor toliko obravnava in konečna razsodba. Popolnem pa se zagonetka te pravde našim očem ne bode odkrila, ker je obravnava le deloma javna. Obširnej obtožbi povzamemo naslednje, osebo Kraszewskega tikajoče se podatke: Josip Ignacij

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIII. Poglavje.

Pot.

(Dalje.)

Domovina ti moja, domovina! Tudi jaz sem še pozno potoval po tvojih pustinjah. Jednakomerno je stopal konj, oddihajoč od težavneje hoje in dnevne vročine; gorki veter raznašal je vonjavo cvetov in svežega sena, in kako mi je bilo sladko, in kako mi je bilo otožno, in kako sem mislil na preteklost in sanjal o bodočnosti. Lepo je zvečer potovati po samotnih krajih, zdaj po gozdih, zdaj po njivah, spustiti uzde in zamisliti se, gledajoč na zvezde!

Že dobro uro je jabal Maksim; kar na jedenkrat je pa konj priuzdignil gobec in mahnil z repom. Zadišalo je po dimu. Maksim se je spomnil, da bo treba poiskati prenočišča in pognal je konja. Kmalu je zagledal na stran nagneno kočjo. Dimnika na njej ni bilo; dim je odhajal naravnost iz strehe. Zkozi nizko okno se je videla luč. Notri se je slišalo

jednoobrazno petje. Maksim je šel k oknu. Goreča treska je osvetljevala bišno opravo; vse je bilo slabo in staro. Iz stropa je molela na pošev gibčna palica, na njenem konci je visela zibelka. Kakih trideset let stara ženska, bleda in bolehnata, majala je zibel in po tihem pela. Poleg nje je sedel pripogben možiček z redko brado in pletel opanke iz ličja.

Maksimu se je zdelo, da ženska v pesmi omenja njegovega očeta. Z začetka je mislil, da je napak slišal, pa kmalu je zopet razločno zaslišal ime Maljute Skuratova. Polen začudenja, začel je vleči na ušesa.

— Spi, uspi, moje ditjatko! — pela je ženska.

Spi, uspi, moje ditjatko,
Pokulj *) groza projdjet,
Pokulj beda minet!
Baju *) bajuški baju,
Baju, moje ditjetko!
Skoro minet beda nanosnaja *),
Skoro car velit odseč golovu
Zlomu psu Maljute Skuratovu
Baju, bajuški baju,
Baju moje ditjatko!

Vsa kri je udarila mu v obraz. Krenil je s konja in privezal ga je k pletenemu plotu.

*) dokler; *) spančkaj; *) ki nas je zadela.

Glas je nadaljeval:

Kak i on li, zloj pes Maljuta
Zadušil svjatogo starca
Svjatogo starca Filippa!
Baju, bajuški baju
Baju, moje ditjatko!

Maksim se ni mogel premagati in sunil je z nogu v duri.

Ko gospodar in gospodinja zagledata bogato obleko in zlato sabljo opričnika, prestrašila sta se.

— Kdo ste vi? — vpraša Maksim.

— Milostljivi gospod, — odgovoril je možiček, priklanjajoč se in jecljajoč od strahu! — prizanesi nama, meni je ime Fedot, gospodinja pa Marija.

— S čim se živita, dobra človeka?

— Ličje majiva, gospod, opanke pleteva, pa reščeta delava. Kupci prihajajo in pokupujejo.

— Pa, kakor je videti malo prihajajo.

— Malo, gospod, prav malo! Včasih dolgo nikogar ni. Tedaj pa glej, da ne umrješ od pomanjkanja in glada. A konja nemava — da bi odpeljala blago v mesto. Pred dvema letoma so ga volkovi sneli.

— Maksim je s sočuvstvom pogledal možička in njegovo ženo, ter usul je svoje cekine na mizo.

pl. Kraszewski, sedaj pisatelj v Draždanih, porodil se je v 26. dan julija 1812 v Varšavi ter živel do 1863. leta v Poljskeji, nazadnje v Varšavi, kjer je uredoval „Gazetto Rodzienna“. Ker je za zadnjega poljskega ustanka bil na sumu, da podpira ustajo, ostavil je Varšavo, podal se v Draždane in se ondu za stalno naselil. Kraszewski pripada liberalnej poljske narodnej stranki, ki ima v svojem programu nezavisnost Poljske v mejah do 1772. leta. Tako vsaj trdi obtožba, dočim Kraszewski pravi, da sedaj ni govora o Poljskeji za 1772. leta, ampak da gre sedaj jedino le za ohranitev poljske narodnosti.

Obtožba dalje trdi, da je v Kraszewski izpolnitev svojega političnega programa pričakoval od ugodne politične konstelacije, od gmotnega blagostanja svojih rojakov, od okrepcanja narodne samosvesti in narodne omike. Ta načela poudarjal je v vseh svojih spisih in romanih, katerih je nad 200 zvezkov. On ima mej svojimi rojaki veliko veljavo, kar se je pokazalo pri njegovem potovanji l. 1867. po Galiciji in po Poznanskem, še bolj pa pri večdnevnej petdesetletnici njegovega pisateljstva leta 1879. v Krakovem.

Kraszewski imel je obsirno korespondenco, zlasti zanimal se je za vojaške stvari in imel je najete dopisnike za spise vojaške vsebine. Mej temi dopisniki imata važno ulogo le soobtoženca Adler in Hentsch. Adler izročil je Kraszewskemu spise o mobilizaciji nemške vojske, o njenem železničnem transportu na zapadno državno mejo itd. Vir, iz katerega je Adler zajemal bil je Hentsch, umirovljen stotnik, ki je imel pristop v razne vojaške kroge, ter s prva dobival za ta dela po 20—30, pozneje 200 mark na mesec. L. 1879 sprl se je Adler s Kraszewskim in tedaj stopil je s slednjim v neposredno zvezo Hentsch, ter dobival za posebna dela 450 mark na mesec.

Po Adlerji in Hentschu dobljeno tvarino, oddajal je Kraszewski — kakor trdi obtožba — inozemskim vladam: Franciji, Rusiji in Avstriji in sti prvi dve dobili po dve, zadnja pa jedno poročilo. Pri poročilih Francoskeji prizadeta sta oba Kraszewski in Hentsch, pri drugih aktih pa Hentsch sam.

Ko je nastal razpor mej Adlerjem in Kraszewskim, pretel je prvi, da vse ovadi. Kraszewski moral je zaradi tega plačevati molčarine, vsega vkupe 7000 mark. A s tem nezadovoljen, zahteval je Adler tudi od Hentscha molčarine. Ker pa slednji ničesa imel ni in tudi od Kraszewskega ni bilo več iztisniti, ovadil je Adler vse pruskeji vladi in ta je takoj prijela Kraszewskega in Hentscha in na podlagi zaseženega gradiva, mej katerim so tudi 4 pisma ruskega generala Feldmanna, pričela obtožbo.

Konečna obravnava začela se je v ponedeljek, a poročila do sedaj so le kratka, ker se pri kolikaj važnej zadevi javna seja takoj premeni v tajno. O nadaljevanji in izidu bodemo še poročali.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 13. maja.

Nobena seja brez Schönenerja. Včeraj je židovski zastopnik Černoviški, neki Wagner, katerega je Schönener imenoval „ungebildeter Bengel“, nekako satisfakcijo zahteval. Wagner je prototip aro-

— Tu imata revna človeka! — rekel je in prijel za duri, da bi odšel.

Gospodar in gospodinja pala sta k njegovim nogam.

— Milostljivi gospod, kdo si ti? Povej nama, kdo si? Za koga morava moliti.

— Ne molita za me, ampak za Maljuto Skuratova. In pa povejta mi, ali je še daleč do Rjazanske ceste.

Prav ta je, sokol ti naš, ta je Rjazanski pot. Mi živimo na križnem potu. Tu naravnost drži Murovski, na levo Vladimirski in na desno pa Rjazanski pot! Pa ne hodi dalje sedaj, milostljivi gospod, pa še ob takem času; kajti na potu je nevarno. Glej, včeraj so razbojniki oropali več vozov. Zdaj pa še govore, da so se prikazali Tatarji. Prenočuj pri nas, oče naš, sokol naš, Bog varuj, ne hodi dalje, nesreča morda ni daleč.

Pa Maksim ni hotel ostati v hiši, kjer so nedavno preklinjali njegovega očeta. Odjezdil je iskat drugega prenočišča.

— Očka, — klicala sta za njim gospodar in gospodinja, — vrni se ljubeznjivi, poslušaj naju! Utegne te zadeti nesreča na tem potu.

Pa Maksim ni poslušal in jezdil je dalje.

Ni jezdil daleč, kar skoči Bujan k temnemu

gantnega žida, ki je po svojem nesramnem obnašanji že davno zaslužil, da ga kdo pošteno okrcra. Kadar govori kak slovanski poslanec, gotovo se ta Abrahamov sin postavlja pred govornika in se mu roga. Schönenerja pa se ve da ne more trpeti, ker je vodja antisemitskega gibanja. Ko je Schönener imel svoj imenitni govor, skušal ga je Wagner motiti, smeje se mu v lice; bilo je tedaj popolnem opravičeno, da ga je Schönener krstil, kar je v resnici, „ungebildeter Bengel“.

Wagner se je potem potuhnil in se zmuznil iz dvorane, kakor z vodo polit psiček. Premišljeval je več dnij, kaj mu je storiti, kajti sekundante poslati Schönenerju, se židovu ni varno zdelo. Konečno je v včerajšnji seji vprašal, je li Schönener s svojim izrekom meril le na njega, ali tudi na druge poslance, ki so se tačas smejali. Po odgovoru bode vedel storiti, kar se spodobi.

Ker Schönenerja ni bilo tačas pri seji, odgovoril je še le danes in bral neko notico iz „Czernowizer Ztg.“, v kateri se pripoveduje, da si je Wagner že sam napravil satisfakcijo, češ, da je na javnem mestu Schönenerju dal mogočno zaušnico. Ker je to laž, zahteva Schönener, naj pogumni g. Wagner s svojim podpisom prekliče omenjeno notico. Wagner ni vedel kaj odgovoriti in je še bolj smešen postal.

Pri tretjem branji zakona, s katerim se vladi dovoljuje, da vsako leto pol milijona goldinarjev potrosi za podporo deželno-kulturnih del, zlasti za osušenje močvirjev in regulovanje vodá, so levičarji proti glasovali. Ker desnica ni bila močno zastopana, menili so, da imajo levičarji večino. Predsednik pa naznani, da je zakon v 3. branji z večino vsprejet.

Vsled tega navstala je razburjenost mej levičarji in zahtevali so, naj se še jedenkrat glasuje in glasovi štejejo. Po opravljenem redu pa, kadar predsednik glasovanje konstatuje, se nikakor ne sme v drugič glasovati. Dr. Sturm pa se neče umiriti in trdi, da je večina bila na levičarji, čemur predsednik oporeka. Na to zapusté levičarji dvorano, a seja se brez njih nadaljuje. Saj ni toliko nepotrebne govoričenja in vsprejme se po kratkeji debati v drugem branji zakon glede odpeljavanja planinskih vodá.

Levičarji postajajo res že smešni, ako pri tako malenkostnem povodu upotrebijo skrajno orožje pasivitete.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. maja.

K generalnej debati k šestem poglavji obrtniškega reda v državnem zboru so se oglašili sledeči govorniki: za: Bacher, Bilinski, Chamiec, Adamek, Tonner, Mieroszovski, Wurm, Al. Liechtenstein, Suda, Hevera, Jahn in Wiesenburg, proti: Sax, Löblich, Mauthner, Ausspitz, Matscheko, Ehrlich, Hallwich, Peez, Schwab, Gomperz, Wolfrum, Plener in Exner.

„Narod. Listy“ vedó povedati, da se bodo sklical dalmatinski deželni zbor, 15. junija in deželni odbor je že dobil nalog izdelati načrt za-

grmu, in začel je lajati tako hudo, tako uporno, kakor oi čutil skritega sovražnika.

Zaman ga je žvižgajoč Maksim vabil k sebi. Bujan se je zaganjal v grm, vračal se ves razjarjen, in zopet tekal k grmu.

Ko se je Maksim naveličal klicati ga, prijel je za sabljo in pognal je konja naravnost proti grmu. Nekaj mož s pouzdignenimi koli skočilo je k njemu in surov glas je zakričal:

— Doli s konja!

— Tu imaš! — rekel je Maksim, in udaril je onega, ki je bil najbližji.

Razbojnik se je opotekel.

— Ali še nemaš dosti! — nadaljeval je Maksim in hotel ga je drugi pot udariti s sabljo: pa sablja je zadela kol družega razbojnika in se prelomila.

— Ehe, pogledjte ga, oklep ima! Da, to je opričnik! Zgrabite živega! — zakričal je drug surov glas.

— In res je opričnik; — zaječal je drugi: — zdaj se bomo veselili ž njim!

— Aj, Hlopko! saj še ti imaš rad tako zabavo!

In to trenutje pali so vsi na Maksima in potegnili ga s konja. (Dalje prih.)

kona o reorganizaciji občinske uprave in ljudskega šolstva.

Gališkemu deželnemu odboru se je naznailo, da je vlada se odločila deželni zbor sklicati sredi junija, da reši zadeve, ki so zaostale v prošlem zasedanji. Zborovanje deželnega zbora bode pa sedaj trajalo samo štirinajst dnij.

Mej Starčevičevci in hrvatsko nezavisno stranko navstal je razpor. „Svoboda“, Starčevičevcev organ, pravi, da mej narodno in nezavisno stranko ni nobenega razločka. Miškatič ali Mrazović, to je vse jedno. Nemaskirano postopanje narodne stranke je še manj nevarno kakor prikrito zborovanje nezavisne, katera trdi, da se njen program skoraj nič ne loči od programa stranke prava in tako skuša preslepiti manj razsodne ljudi.

Vnanje države.

Mej škofom Mojsijem in srbsko vlado se je doseglo popolno sporazumljenje. Zasel bode izprazneni škofijski sedež v Negotinu, zdaj se pa začasno pada v Niš, dokler se za ta kraj ne imenuje nov škof, ter tam pričakuje kralja. Za Niš se kandiduje Skopljiški škof, Pajsije, za Šabac arhimandrit Ruvarac iz Gergetega.

Z veliko radovednostjo pričakujejo v Rimu pričetka obravnave v zbornici o železniški konvenciji, pri kateri bode imela nova italijanska vlada prestati prvo odločilno bitko. Vlada sili, da bi se ta stvar rešila, predno pojde parlament na poletne počitnice.

Kakor ve povedati „Kreuzzeitung“, je nemški cesar vsprejel demisijo Bismarcka od predsedništva pruskega ministerstva, ta vest pa še ni prav verjetna, kajti večkrat se je že kaj takega poročalo, pa se ni obistinilo.

Židovski listi silno žalujejo, da je umrl bivši turški veliki vezir, Midhad paš, in proslavljajo njegove zasluge in njegove reforme. Dozdaj so se še vedno tolašili, da ga še morda sultan kedaj pokliče na krmilo, da bode zdrazil Turčijo in tlačil Slovane. Zdaj pa Turčija nema nobenega več tako energičnega moža, kakor je bil Midhad, kateri bi jej mogel malo podaljšati življenje, ali vsaj v strahu držati slovanske narodnosti v Turčiji, če še kedaj posežejo po orožji. In to napravlja skrbi slovanožrcem.

V angleškeji spodnji zbornici je predvčeraj začela se debata o Hichs-Beahovem grajalnem predlogu. Gladstone je zagovarjal akcijo angleške vlade in se ustavljal, da bi se skušalo uničiti Mahdija, ker to bi pomenjalo zopetno zavojevanje Sudana in konflikt z narodom, ki se bori za svobodo. Vlada sama priznava, da ima dolžnosti proti Gordonu in proti narodu, in jih bode tudi izpolnila.

Agence Havas potrjuje vest, da se je sklenil mir mej Francijo in Kitajem v Thientsinu. Kina je priznala francoski protektorijat čez Tonking in Anam, in provincije Jünnan, Kuang Si in Kanton so se s posebno trgovinsko pogodbo odprle francoskeji trgovini. Mirovno pogodbo mora še ratifikovati kitajska cesarica. — Na Francoskem so skoraj vsi jako zadovoljni s to pogodbo, ki bode utrdila francoski vp'iv v vzhodnej Aziji in dprla francoskeji trgovini nove pote. — Govori se, da se dva francoska polka sedaj kmalu vrmeta iz Tonkinga.

„Nord“, oficijozni list ruske vlade, piše, da naj bi se vlasti pri egiptovski konferenci potegnile za skupno evropsko akcijo v Egiptu in za skupno evropsko kontrolo. Anglija se temu tudi ne bode mogla ustavljeti, ker je vedno priznavala pravice evropskih držav v Egiptu. Glavni interes Anglije v Nilskeji deželi je svoboda in varnost Sueškega prekopá, to je pa tudi interes vse Evrope, in se bode pod garantijo Evrope še bolje varovalo, kakor pod varstvom Angleške same. Tudi turškeji vrhovnej oblasti bi ne škodovala evropska kontrola, ker bi zabranila kakeji posamičnej državi izmolzti Egipt in bi ga še bolje priklenila na Turčijo. „Nord“ sklepa, da bodo evropske vlasti pritrđile temu, kar se bosti dogovorili Francija in Anglija, ker se prva sedaj ravno tako poteguje za splošne evropske, kakor za svoje koristi.

Dopisi.

Z Dunaja 11. maja. [Izv. dop.] V zadnjem svojem dopisu storil sem poslancu Schönenerju nekoliko krivice, katero moram danes poravnati. Vse to pride od tod, ker se človek zanaša na časniško, često hudobno zavito govorico, in pa, ker po človeka ne pošljejo, da bi užival čast — sekundanta. Nekoliko dvomov sem bil izrekel o pogumu viteza Schönenerja, ker bi bil zavoljo dvoboja preklical svoje parlamentno zavarovane, proti pokojnemu Giskri naperjene besede. Še „in flagranti“ sem mislil sam pri sebi: to je pa vender čudno, da mož z orjaško postavo, ki se ne boji samega železnega kancelarja Bismarcka, kateri se kakor Gollijat obnaša proti semitu-Davidu in ima zmirom gorjačo v roci kot povodni mož, — on da bi tekel pred dvobojem! In glejte, menda uprav tisto uro, ko sem jaz sicer „bona fide“ pisal o strahopetem poslancu, stal je Schönener v Neudörfllu pri Dunajskem Novem mestu na robu večnega brezdna, ne-

brigaje se za to, če ga Reschauer pahne v to brezno, samo da reši in maščuje svojo čast! Bivši poslanec Reschauer je namreč svojih „Texteinschaltungen“ stališče proti Schönereju polotil se bil zagovarjati s tem, da je pred svojim odstopom v državni zbornici Schönerejevo izjavo imenoval „obrekovanje“. Schönere, to zvedevši, pošlje sekundanta, advokatorskega koncipijenta in slikarja, katerih pot od nemilega do nedragega je imel srečen uspeh, da je poziv prišel v prave roke. Poslanca Bareuther in Weitlof storila sta nadalje Reschauerju uslugo, da sta v njegovem imenu pritrčila v dvoboj na pištole na 25 korakov. V petek zjutraj pa so na imenovanem mestu kroglice letele trikrat sem pa tja, ali roke so se jima tresle, ali ka-li — do krvi ni hotelo priti. Pogumna moža sta si konečno podala roke, jaz pa sem le primoran poudarjati — Schönerejev dvobojni pogum. In pristaviti mi je, da je tistega jutra v skladanico Schönerejevih originalov prišlo novo — originalno poleno. Njegova je pač zasluga, da je ogerski „parlamentarni dvoboj“ tudi v Cislajtaniji poskusil svojo srečo. Morebiti je bode imel veliko, ker nevarnega se prvič ni pokazal, — če ne bodo sodniki kako drugače odločili.

Od Schönereja pa do severne železnice je le eden korak. Z njegovim imenom je v tem vprašanji obilo zaslug zvezanih, katere mu radi ali neradi priznavati moramo. Jutri večer bode finančni minister dr. Dunajevski v železniškem odseku izrazil svojo misel o pogodbi s severno železnico; on je prevzel oficijalno brambo te sumničene, obdolžene in zatožene stranke, če se smemo tako izraziti, — kajti Levovski „Czas“ iznenadil nas je s trditvijo, da vlada ni bila dolžna, pogodbe postaviti pred državni zbor, da jo sodi. Trgovinski minister baron Pino je zadnjič molčal in tudi jutri mu se ne zdi zagovarjati nesrečni dogovor. Nekov list poroča, da se je baron Pino iz prvega početka že potezal za poddržavljenje tega velepridnega podjetja. Žalibog, njegova dobra in izvestno opravičena misel imela je tako malo uspeha, kakor se je prvi poročevalec za to stroko v trgovskem ministerstvu, dvorni svetnik pl. Wittek zaman trudil, uveljaviti svoje nazore za poddržavljenje severne železnice, katero pa sedaj v merodajnih krogih dobiva toliko prijateljev, da jih kmalu utegne biti — zadosti!

Iz Tolmina 8. maja. [Izvirni dopis.] Rokodelsko bralno društvo priredilo je v 27. dan m. m. svojo prvo besedo, ki se je izvrstno obnesla. Predstavljala se je igra: I., II. in III. poglavje, potem pa „Mutec“. Vse gospice in gospodje, ki so nastopili v tej igri, igrali so tako vrolo, s toliko spretnostjo, da je vse občinstvo soglasno izražalo željo, da bi se nam kmalu zopet priredila jednaka zabava. V prvi igri treba posebno pohvaliti gospici Pagonovo in Cetertičevo, ki sti, čeravno prvokrat na odru, prav dobro igrali, izmej gospodov pa A. Devetaka (slugo), g. Fr. Pitanca (Vladimira) in gosp. Grželja (Kolinskega), ki so vsi igrali v občno pohvalo. A najboljše igral je mej vsemi gospodi g. Pagon, ki ima posebno nadarjenost za gledališče. — V drugej igri nastopili so gospica Pavlenčičeva in gg. Ivan Fon (Trdež), Kenda (France), Pavlenčič (sluga Luka) in Gabršček (dr. Skaza), vsi z najboljšim uspehom. Smeha in pohvale bilo je v izobilji. Razen gledališke predstave priredilo nam je rokodelsko bralno društvo tudi jako ubrano petje. Pevci pod vodstvom kapelnika g. A. Spačeka peli so res dobro in prav hvaležni smo rokodelskemu bralnemu društvu za izvrstno zabavo in želimo, da bi se tako napredovalo, da bode naš trg še bolj oživel. Kakor človek potrebuje hrane, tako narod veselje, izobraženja. Za vse kar storite, hvaležen vam bode sedanji rod, hvaležni pa tudi zanamci. Živeli tedaj pevci! Živeli igralci! Na svidenje pri prihodnej besedi! Tolminec.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 13. maja.

Navzočnih je 26 mestnih odbornikov. Gospod župan Grasselli pozdravi novo vstopivše gospode odbornike in izraža upanje, da bodo s svojimi svežimi silami delovali na korist Ljubljanskemu mestu, ker je preverjen, da bode vsak izpolnoval svojo dolžnost. Zahvalivši se odstopivšim mestnim odbornikom, načelnikom in namestnikom raznih odsekov za njihovo delovanje, naznani, da sta Graški in Tržaški magistrat doposlala izvestje o delovanju l. 1883.

Prične se volitev podžupana. Skrutinatorja sta gg. odbornika Klein in Ledenik. Oddalo

se je 26 glasovnic. Gosp. V. Petričič dobil je 22, g. Kušar 1, g. Pakič 2 glasa, jedna glasovnica bila je nepopisana. G. Vaso Petričič, veletržec in meščan Ljubljanski izvoljen je tedaj podžupanom. Gosp. Petričič na vprašanje županovo izjavi, da mu je ta izvolitev v posebno čast in da se bode vedno prizadeval po svojih najboljših močeh storiti se vrednega izkazanega zaupanja. (Dobro-klici.)

Vrše se potem volitve v odseke:

I. Magistratni odsek: (Načelnik g. župan), gg. dr. vitez Bleiweis Karol, Pakič Mihael, Petričič Vaso, dr. Tavčar Ivan, Žužek Fran. — II. Personalni in pravni odsek: gg. dr. Dolenc Henrik, dr. Mosché Alfons, Murnik Ivan, dr. Papež Fran (namestnik), dr. Zarnik Valentin (načelnik). — III. Finančni odsek: gg. Bayer Alojzij (namestnik), Gogola Ivan, Hribar Ivan, Ledenik Alfred, Petričič Vaso (načelnik), Ravnihar Fran, dr. Tavčar Ivan. — IV. Stavbinski odsek: gg. Geba Josip, Murnik Janez (namestnik), Kollman Fran, Noll Srečko, Pakič Mihael, Tomek Josip, Žužek Fran (načelnik). — V. Odsek za uboge: (načelnik gospod župan), gg. Horak Janez, Klein Anton, Počivaunik Ivan, Škerbinc Jakob, Valentinčič Ignacij. — VI. Policijski odsek: gg. dr. vitez Bleiweis Karol (načelnik), dr. Derč Josip (namestnik), Gogola Ivan, Klein Anton, Ledenik Alfred, Noll Srečko, Škerbinc Jakob. — VII. Šolski odsek: gg. dr. Derč Josip (načelnik), dr. Dolenc Henrik, Gogola Ivan (namestnik), Ravnihar Fran, dr. Tavčar Ivan, Valentinčič Ignacij, dr. Zarnik Valentin. — VIII. Odsek za olupšavo mesta: Bayer Alojzij, dr. Dolenc Henrik, Hribar Ivan (načelnik), Kollman Fran, Kušar Josip, dr. Moše Alfons, dr. Papež Fran (namestnik), Tomek Josip.

I. Stalni zdravstveni svet: gosp. dr. Papež Fran. — II. Direktorij za mestni užitinski zakup: g. Klein Anton. — III. Vodovodni odsek: g. Petričič Vaso. — IV. Klavnični odsek: gg. Bayer Alojzij, dr. Derč Josip, Pakič Mihael. — Potem se seja sklene.

Domače stvari.

— (Requiem) za umrlo cesarico Marijo Ano bil je danes ob 10. uri v stolni cerkvi. Črno sv. mašo služil je stolni prošt g. Zupan z veliko asistenco. Navzočni so bili deželni predsednik, baron Winkler, z mnogimi c. k. uradniki deželne vlade, finančne direkcije, prokuratorje, okrajnega glavarstva, pošte, cesarski svetnik, deželni odbornik g. Murnik, F. M. L. baron Reinländer z mnogimi častniki, predsednik kupčijske zbornice, g. Kušar, mestni župan g. Grasselli, mestni odborniki, profesorji, učitelji, deputacija veteranskega društva in mnogo pobožnega občinstva.

— (Ljubljanskega škofa) čast je sedaj namenjena gospodu dru. Ivanu Kulavicu, dvornemu kapelanu, profesorju v Augustineji in častnemu kanoniku Ljubljanske stolne cerkve. Tako vsaj se čedalje določniše širi govorica, tako trdi tudi „Germania“. Če se te vesti uresničijo, pozdravimo novo imenovanje v velikem veselju!

— (Deželni glavar g. grof Thurn) podaril je požarne brambi v Radovljici 100 gld.

— (G. Heinricher,) Slovencem dobro znani predsednik Celjske okrožne sodnije, odpeljal se je na Dunaj, da se predstavi g. justičnemu ministru kot kompetent za predsedstvo Ljubljanske deželne sodnije. Ker g. Heinricher že 40 let služi, bi za njega bolj sodilo, da bi prosil za pokojnino, k kateri bi mu iz srca čestitali. Preseljevanje v Ljubljano pa bi utegnulo škoditi njegovemu zdravju in vzbujalo stare spomine na neke čudne dogodbe, ki še neso pozabljene.

— (Za zastavo „Savinjskega „Sokola“ v Mozirji) naročile so Savinjske Slovenke krasen trak iz fine bele svile, s primernim napisom in v pravem zlatu pletenimi črkami.

— (Za umetnike) v pesniji, glasbi in v vzobraznih umetnijah, kateri nemašo sredstev za napredovanje, razpisuje naučno ministerstvo na podstavi finančnega zakona z dne 8. aprila 1884 stipendije, katerih je prositi do 15. julija 1884 potom deželnih oblastev. Prošnje morajo v sebi imeti: 1. kako se je prošnik dosedaj vzobraževal in kako bi on za nadaljnje vzobraženje rabil stipendij; 2. v kakšnih gmotnih razmerah da živi; 3. ima prošnik priložiti poskušnje svoje umetnosti, katere morajo biti vsaka posebej zaznamovane z imenom avtorjevim.

— (V Varaždinu) so te dni prijeli in deželni sodnji v Ljubljano poslali jako nevarnega cigana Alojzija Mayer-ja, rodome iz Gorice, katerega so zaradi umora in poskušene umora že dolgo iskali in ga še le zdaj dobili, ko je na magistratu v Varaždinu zahteval potni list na ime Engelbert Herzenberg. Mayer je v 28. dan junija 1879 v Cerkljah ciganr Antona Raka ustrelil, v 10. dan novembra 1883 pa cigana Franca Breščaka na Homci obstrelil in smrtno ranil.

— (Mej Trstom, Opčino in Sežano) začne jutri voziti omnibus, ki bode vsak dan odhajal: Iz Trsta z borsinega trga popoldne ob 5 1/2 uri, ter bode ob 6 1/2 na Opčini, ob 7 1/2 v Sežani. Iz Sežane zjutraj ob 7 1/2, dospe na Opčino ob 8 1/4, v Trst ob 9 1/4 uri. Voznina iz Trsta do Opčine 50 kr., z Opčine v Sežano 50 kr., iz Trsta v Sežano 1 gld.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v prvem letošnjem četrtletji t. j. od 1. januarja do 31. marca 9873 novih zavarovanj za kapital 11,694 391 gld. 47 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 364.980 gld. 35 kr. Za škode se je izplačalo v tem času 102.293 gld. 11 kr. Denarni promet osrednje blagajnice znašal je 1,499.315 gld. 20 kr. in od bančnih kapitalij bilo je v tem času uloženi 201.830 gld. 81 kr. v 32 založnicah in 576.141 gld. 43 kr izposojeni na hipoteke. Gasilne brizgalnice oddala je banka 5 občinam. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin in užitka postajajo čez dalje bolj priljubljena. Pristopilo jim je namreč do konca marca 1884 815 članov, ki so zavarovali užitkov in pokojnin za 127.259 gld 60 kr. in upisali ulog 623.621 gld. 34 kr. Zastopniška pokojninska zaloga imela je koncem marca t. l. 42.757 gld. 65 kr. premoženja.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

London 14. maja. Spodnja zbornica zavrgla je Beach-ov grajalni votum s 303 proti 275 glasom. Parnellovci glasovali so proti vladi. V Woolwich-u našli so pri arsenalskem ozidji dva zaboja. V jednom bilo je štirideset netil, kakersna rabijo za užiganje smodnika, v drugem pa je bilo sedem funtov prstene tvarine. Zaboja bodo v arsenalu preiskali.

Razne vesti.

* (Podržavljenje dinamita) namerava ruska vlada, ker bi to bilo jedino sredstvo, izdelavanje in prodajo dinamita imeti pod nadzorstvom. Za dinamit proglasil bi se monopol, kakeršen je pri nas za smodnik. Razen dinamita bi vse jednako tvarine, kakor nitroglicerina, kalipikrat itd. bile predmet monopola. Ker se ta misel splošno odobrava in se je bodo brzkone tudi druge države poprijele, navstalo bi s podržavljenjem dinamita nekako mejnarodno varstvo proti zlorabi dinamita in enakih tvarin.

* (Koliko se porabi papirja?) Po poročilih francoskih listov potrebuje na leto: Anglež 11 1/2, Amerikanec 10 1/4, Nемец 8, Francoz 7 1/2, Italijan in Avstrijec po 3 1/2, Španjec 1 1/2, Rus 1 funt, Meksikanec 2 funta papirja. Na vsej zemlji je 3985 papirnic, katere dogotove na leto 952 milijonov kilogramov papirja. Polovica potrebuje se za tisk, za časniki same 300 milijonov kilogramov.

* (Nova moda.) Pariški krogi, ki odločujejo vsakokratno modo, sklenili so, da se v bodoče udeležujejo plesnih zabav v rudečih frakih, da se tako razlikujejo od kletarjev in strežnikov, ki so navadno v črnih frakih. Dunajčanje pa neso pripoznali rudečih frakov, ampak najnovejša Dunajska moda je: moder (kaiserblau) frak, z zlatimi gumbi, golobje sive hlače, bela kravata in bel telovnik. V tem je pač dovolj razlike mimo črne obleke.

Poziv.

Ker imam še nekaj stroškov za prvo knjigo svojih „Skladeb“ poplačati, prisiljen sem, zaprositi vse p. n. gg. poverjenike, ki so imeli dobroto, prevzeti razprodavanje mojih „Skladeb“, da mi izvolijo priposlati eventualni iznos razprodanih knjig, one pa povrniti, katerih neso mogli razprodati.

Priznanje slovenskega in hrvatskega naroda spodbudilo me je, nadaljevati izdavanje mojih glasbotvorov brez presledka in po mogočnosti še tega leta obelodaniti drugo knjigo.

Da to zmorem, obračam se v novič na p. n. občinstvo s prošnjo, da bi, ozirajoč se na velike stroške izdavanja, poseglo po preostalej zalogi prve knjige.

Cena knjigi je pri meni 2 gld. 20 kr. (s poštarino), ki se nasproti velikemu obsegu jako nizka smatrati more.

V Karlovci (Hrvatskej) 8. maja 1884.

Fr. S. Vilhar.

občnemu zboru „Glasbene Matice“

ki bude
v ponedeljek dne 19. maja 1884
ob 1/8. uri zvečer
v čitalnični dvorani.

Spred:

- Ogovor predsednikov.
 - Tajnikovo poročilo o XI. društvenem letu.
 - Poročilo blagajnikovo o društvenem gospodarenju.
 - Posamičnih članov nasveti.
 - Volitev prvosednika in blagajnika ter še 18 odbornikov; odbornikov mora biti najmanj 12 Ljubljanskih (§. 10).
- V Ljubljani, dne 5. maja 1884.
- Fr. Ravnihar, prvosednik. F. Stegnar, tajnik.

Javne dražbe.

17. maja: Relicitacija pos. Janeza Daniča, 4800 gld., v Kranji.
20. maja: 3. eks. držb. pos. Osvalda Olfatija iz Lj. pogl. 1828 gld., in 15 gld., v Ratečah.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. maja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	4	87
Oves,	3	25
Ajda,	5	20
Proso,	5	69
Koruza,	5	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	40
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	64
„ povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	64
Svinjsko	—	74
Košturnovo	—	40
Kokoš	—	42
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	05
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. maja	7. zjutraj	739.08 mm.	+ 13.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.68 mm.	+ 26.6° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	736.72 mm.	+ 17.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura + 19.3°, za 5.4° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 14. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gld.	70	kr.
Srebrna renta	81		30	
Zlata renta	101		65	
5% marcna renta.	96		15	
Akcije narodne banke	855		—	
Kreditne akcije	320		80	
London	121		70	
Srebro	—		65 1/2	
Napol.	9		73	
C. kr. cekini.	—		55	
Nemške marke	59		55	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	173	
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101		60	
Ogrska zlata renta 6%	122		55	
„ „ 4%	92		70	
„ papirna renta 5%	89		20	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104		50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123		50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108		10	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106		75	
Kreditne srečke	100	gld.	177	
Rudolfove srečke	10		19	
Akcije anglo-avstr. banke	120		114	
Tramway-društ. velj.	170	gld. a. v.	217	

Lovro Baš, c. kr. notar v Celji, in njegova soproga Ida, rojena Mihelj, naznanjata žalostnih src vsem prijateljem in znancem namesto vsakega posebnega oglasa, da jima je nemila smrt hčerice

Leenije

nocoj vzela.
V Celji, v 13. maja 1884. (331)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrečnega sočuvstva mej boleznijo in ob smrti najinega presrečno ljubljena sina, oziroma brata

EMILA SMUKAVCA,

absolviranega slušatelja na visokej šoli za obdelovanje zemlje in jednoletnega prostovoljca, za mnoge lepe vence in za mnogobrojno udeležitev pogrebne spreveda, čutivi si dolžni, izreči najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 14. maja 1884.

Marija Smukavec, Marija Smukavec, uradniška vdova, sestra. (334) mati.

Vinski sodi

od 6—7 hektolitrov vsebine (329—1)

se jako po ceni prodajo. Več se izv. v Fr. Müller-jevem Annoncen-Bureau.

Ces. kr. izklj. privilegovani (306—5)

univerzalni prašek

se posebno priporoča vsem skrbnim gospodinjam zaradi vsestranske porabe pri hiši, kot odlično in posebno ceno sredstvo za otiranje, umivanje in snajenje.

Kemična tovarna, Wien, Brigittenau.

1 kilo zavitek praška za otiranje 20 kr., 1 kilo v kovinskih škatljicah la. Edelweiss 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri H. L. Wencel-ju. Prospekti in nakazila, kako rabiti, zastoj.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To pripristo in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodeve bolesi. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročilo in pošiljatve pa jedino v lekarni Cristofaletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni Jul. pl. Trnkoczy, na Mestnem trgu št. 4. Steklenica stane 30 kr. (89—29)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nima nobene moči in vrednosti.

LUD. WIDMAYER,

Delavnica: Gosposke ulice št. 10.

stavbeni in mizar za hišno opravo,

Prodajalnica: Na Bregu št. 10.

priporoča svojo veliko zalogo likane in lakirane

hišne opravo,

divane, garniture, matrace na peresih in žimnate matrace, vozičke za otroke, kaniše za okna

po jako nizkih cenah.

Tudi prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, stavbena in za hišno opravo. Poprave izvrši točno in dobro in po najnižjih cenah. Za mnoga naročila se priporoča

Ludovik Widmayer,

stavbeni in mizar za hišno opravo.

(319—2)

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizkej ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodnej Tiskarni“ in pri Jan. Giontini-ju v Ljubljani

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal **

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Gospodičini

z naslovom „Upanje“ naznanjam, da sem Vaš cenjeni listek od 26. aprila še le 12. t. m. prejel, moj listek Vas čaka na omenjeni pošti. (332)

Umetne (32—36)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Št 2059.

(325—1)

Razpis.

Za nekatere prenapredbe v deželni prisilni delalnici v Ljubljani se razpisuje ponudbena obravnava do vštetelega 23. maja 1884. l.

Preračunjeno je:

- stavbeno delo na . . . 1166 gl. 24 kr. vstevši železnino z 492 „ 15 „ in kamnarsko delo z 4 „ 50 „ skupaj na . . . 1662 gl. 89 kr.
- steklenarsko delo na . . . 32 „ 98 „
- lončarsko delo na . . . 140 „ — „
- malarsko delo na . . . 50 „ — „

To delo se bode oddalo proti plačilu po jednotlivih cenah za dovršeno delo ali vse vkup jednemu samemu podvzetniku, ali pa vsako za-se po obrtnih skupinah (a - d). Črtež, proračun in pogoji so na razgled v deželnem dvorci v gospodskih ulicah št. 2 od 9. do 12. ure dopoludne v pisarni deželnega stavbenega urada ali v ekspeditu deželnega odbora.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 23. maja t. l. do 12. ure opoludne pri uložnem zapisniku deželnega odbora uložé. Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatené s sledečim napisom na za vitku: „Ponudba za . . . delo pri predelavanji deželne prisilne delalnice v Ljubljani“. — Vsaki ponudbi se ima pričeti 10% na jamčevina (vadium) za vsako vrsto dela postavljene svote, bodi si v gotovini, bodi si v knjižicah kranjske branilnice ali pa v avstrijskih državnih ali tem jednakovrednih papirjih. Vsak ponudnik ima v ponudbo izrečeno postaviti, da pozna delo in vse črteže in pogoje ter da se tem pogojem pravokretno podvrže. V ponudbe je treba s številkami in besedami zapisati ponudne zneske v jednotlivih cenah in za koliko odstotkov pod jednotno ceno se prevzame delo.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izbrati si po svoji volji podvzetnika brez ozira na cenejšo ponudbo, ali pa tudi po okolščinah obravnavo še jedenkrat razpisati.

Oziralo se bode le na pismene, v določenem obroku uložene ponudbe.